

SYLFIDEN

R/S Sylfiden er en dejlig båd. Og heldigvis for det - for den er bygget efter det gamle mundheld »3. gang er lykkens gang«!

Inden vi fortæller den sørgmuntre historie om hendes vanskelige fødsel, er det desværre nødvendigt med lidt historie for at forstå historien. En historie som også involverer gamle R/S HOF (som et andet medlem vil fortælle om i en senere artikel).

I dag, hvor klubben råder over adskillige fremragende både, kan fascinationen af en enkelt båd være vanskelig at forstå. Men i gamle dage havde ASR kun en super-båd - og det var HOF, skænket af Bryggeriet Carlsberg til 25-års jubilæet.

Designet af ASR selv, bygget i let cedertræ med slank, udfaldende stævn repræsenterede hun det ultimative kompromis mellem hastighed og sødygtighed. Vores bådebygger i Risskov fandt opgaven sjov og inspirerende, så der var virkeligt kælet for båden. Og HOF var fra første sekund en succes, til kaproning, til hverdagsroning og til langture. År efter år toppede hun som mest roende båd i ASR.

Tiden slider på alt - selv en legende. Brigitte Bardot var dejligere som sex-killing i 50erne og 60erne end som sur dyreværnsmokke her i slutningen af århundredet - og desværre fulgte R/S HOF i samme spor og begyndte at føles MEGET brugt.

Til 50-års jubilæet var der penge til både en 4-årrers og en "HOF-afløser". Længe var bestyrelsen stemt for en limet træbåd fra Grejsdalen, men så tilbød Per Amby fra værftet i Odder at bygge en HOF-kopi til samme pris. Og dette enestående tilbud kunne bestyrelsen simpelthen ikke stå for, så ordren gik naturligvis til Odder.

Da båden blev leveret, troede vi ikke vores egne øjne. Det var nærmest »model balje«, og efter en hurtig rådslagning var bestyrelsen enige om at stoppe dåbshandlingen. Båden blev lagt op på 3. hylde og den inviterede bådedøber fik vi heldigvis stoppet telefonisk, før han nåede ned i ASR. Men en trist oplevelse var det!

Værftet i Odder var helt ligeglade. De mente, at nok var båden helt anderledes end bestilt - men »lige så god«. Og de kunne sagtens afsætte den til anden side og bygge os en ny, hvis vi foretrak det? Og derved blev det.

Nybygning nr. 2 er der lidt usikkerhed om, allerede fra køllægningen var den diskvalificeret, og blev bygget til en anden klubs krav og ønsker. Men nu blev R/S HOF kørt ned til værftet (en opmåling var åbenbart ikke nok) med den udtrykkelige klausul, at ASR skulle godkende skroget!

3. gang var lykkens gang. Nu lå den jomfruelige nybygning med en skrogfacon, vi kunne godkende 100%, og båden blev bygget færdig.

Efterhånden var vi nået frem til foråret 1994 - og endeligt en dag lå hun i ASR's klubhus.

Ved den - nu succesfulde - bådedåb fik hun det poetiske navn »Sylfiden«, og stolt begav 3 ASR-roere sig ud på Bugtens vande.

Desværre var der vand i forskibet - og da det ved optagningen løb ud samme sted, som det var løbet ind, havde vi ikke besvær med at lokalisere utætheden. Værftet havde glemt at putte nitter i 2 nittehuller!

"Never mind" - det kan kikse for enhver, og der er jo mange nitter i sådan en båd, så vi skrev blot et høfligt brev og bad værftet udbedre denne mangel.

Der gik 14 dage uden reaktion - så ringede ASR og fik svaret: "De havde ikke reageret på vores brev, fordi de ikke lavede den slags fejl"!! En flot bemærkning i betragtning af, at de får år før havde lavet - ja, helt rigtigt gættet, nøjagtigt den samme fadæse på en ASR-båd. Men en dårlig hukommelse er et uvurderligt gode, som giver en god samvittighed.

Vi forlangte at de kom til Århus - og det skulle være NU!

Der sad vi så. Formand + rochef + materialeforvalter da bådebyggeren kom kørende 1/2 time efter.

Det var ikke rigtigt hans dag. Resolut bakkede han med god hastighed ind på ASR's gårdsplads - og knaldede ind i en bådevogn (det tog bådevognen ingen skade af). Endnu engang forklarede han de - åbenbart dumme ASR-roere - at sådan en fejl = glemte nitter ikke kunne forekomme, PUNKTUM!

Der var jo ingen grund til at diskutere med den ophidsede og ufejlbarlige mand, så vi lod ham selv undersøge båden!

Nå, det er historie nu. Båden fik puttet nitter ind i de dertil indrettede og borede nittehuller - og så var vi glade. Nogle dage efter fik vi også en undskyldning, vil jeg da lige nævne bare for en ordens skyld.

Når jeg i dag ror i R/S Sylfiden har jeg heldigvis "glemt" dens vanskelige fødsel (som kun bliver draget frem af glemslens slør, fordi chefredaktøren havde besluttet at lave en artikelserie om ASR's både) og glæder mig bare over den som båd.

Gorm P

Formanden tjekkede personligt om der var huller i Sylfiden...